

РЕШЕНИЕ

№ 9766

гр. София, 20.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 19.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **4134** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 от Закон за митниците /ЗМ/:

Образувано по жалба на „OGL-FOOD TRADE LEBENSMITTEL VERTRIEB“ GMBH–Германия /“ОГЛ–ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“/, с адрес на управление–Eichenstrasse 11a-d, 85445. Oderding с VAT№ DE129428682, с данъчен номер в България BG3074924203, представлявано от Н. Г., чрез адв. Г. Г., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2, срещу Решение № РТД 3000-652/25.03.2022 г., издадено от Директор на Териториална дирекция Митница П., Агенция „Митници“.

С жалбата се релевират основания за незаконосъобразност на оспорвания административен акт по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК, а именно противоречие с материалния закон, съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването му и несъответствие с целта на закона. Посочва се, че от страна на дружеството са представени всички необходими доказателства за определяне на митническата стойност на процесните стоки – документи, доказващи реално дължимата и платена цена за доставката на стоките, което е и договорната стойност на същите, съобразно чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. Според жалбоподателя, разпоредбата на чл. 75 от Делегиран регламент /ЕС/ № 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоката. Счита, че

митническата администрация не е отчела спецификата на търговските отношения между "Огл-Фууд Трейд Лебенсмителфертриб" ГмбХ и крайният клиент на стоките – международна търговска верига „LIDL“, като в случая не се касае за изолирана доставка, а се касае за едни дълготрайни търговски отношения, свързани с периодични, целогодишно продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполага по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба. За стоките от едни и същ вид, каквито са процесните стоки за едномесечен период дружеството реализира положителен финансов резултат /печалба/, независимо, че в рамките на този период е имало единични доставки, които са били продадени на цени по – ниски от митническата им стойност. Искането до Съда е за отмяна на процесното решение. Претендират се сторените по делото разноски по делото. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен се представлява от адвокат Г., който поддържа депозираната жалба и моли оспореният административен акт да бъде отменен, претендира сторените по делото разноски по представен списък по чл. 80 от ГПК вр. чл. 144 от АПК. Излага довод, че от страна на директора на ТД „Тракийска“, сега ТД Митница П., към Агенция „Митници“ са нарушени разпоредбите на чл. 73 от Регламент № 891/2017 г., защото не са изследвали цялата партида пресни зеленчуци. Посочва, че в процесния случай не се касае за изолирана доставка, а за дълготрайни търговски отношения, свързани с периодични целогодишни продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполага по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба. Представени са писмени бележки.

Ответникът – Директора на ТД Митница П., АМ, уведомен по реда на чл. 138, ал. 2 от АПК не се явява, не се представлява. Представено е становище от юрисконсулт Г., който моли Съда да отхвърли депозираната жалба, като неоснователна и недоказана и потвърди оспореното решение. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд-София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, от фактическа страна, приема за установено:

На 21.04.2021 г. в МБ Х. е регистрирана Митническа декларация (МД) с MRN № 21BG003012010496R3, с вносител „Огл-Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ, с която са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление на стока – пресни зеленчуци, с произход Република Турция, от които Стока № 3 – тиквички пресни /CUCURBITA PEPO/ - 600 кутии - 3000 кг. нето. Като доказателство за турския произход на стоката, декларирана с МД с MRN № 21BG003012010496R3 е представен и приет сертификат за движение EUR.1.

Към момента на подаване на МД с MRN 21BG003012010496R3 от 21.04.2021 г. са декларирани следните данни:

Стока № 3/3 – пресни тиквички, с код по КН [ЕГН], с нетно тегло 3000 кг., е закупена

на цена 71,00 €/100 кг., като е декларирана митническа стойност в размер на 4874,28 лв., преизчислена в €/100 кг. на 83.07 €/100 кг. Определената от ЕК за дата 21.04.2021 г. стандартна вносна стойност /СВС/ за пресни тиквички с произход ERGA OMNES, в това число и произход Република Турция е 51,10 €/100 кг. Видно от сравнението на двете числа за конкретната стока, декларираната митническа стойност (83.07 €/100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня СВС (51,10 €/100 кг.). На основание чл. 75, § 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, е учредено обезпечение в размер на 651,71 лв. Обезпечението е в размер на митото, което вносителя би платил при определената за деня СВС (51,10 €/100 кг.). Размерът на обезпечението е изчислен, като за база е използвана СВС за пресни тиквички с произход ERGA OMNES, в това число и произход Република Турция, определена за 21.04.2021 г. в размер на 51,10 €/100 кг.

На 22.04.2021 г. вносителя „Огл-Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ е уведомен с писмо рег. №32-129606, че на основание чл.75, параграф 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация с MRN 21BG003012010496R3 от 21.04.2021 г. , е необходимо да представи доказателства, че горесцитираните стоки са реализирани на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

Обезпечението за процесната стока е внесено в пълен размер от пълномощника на дружеството, „Ренус България“ ООД с платежно нареждане от 21.04.2021 г. по набирателна сметка на ТД Митница П. в общ размер възлизащ на 651,71 лв.(шестстотин петдесет и един лева и седемдесет и една стотинки).

На 20.05.2021 г. пълномощникът на дружеството жалбоподател "Ренус България" ООД е представил доказателства за установяване на цената, на която са реализирани процесните стоки. Цялото количество от 3000, 00 кг. пресни тиквички, декларирано в стока №3/3 от МД е продадено на цена от 99,00 €/100 кг. - 1200 кг. са продадени с фактура №[ЕГН]/24.04.2021г. на цена от 99 €/100 кг. и 1800 кг. са продадени с фактура №[ЕГН]/25.04.2021г. на цена от 99 €/100 кг.

На 17.06.2021 г., с молба с вх. № 32-191448 „Ренус България“ ООД представя в МБ Х. допълнително документи за стоките по митническа декларация с MRN 21BG003012010496R3 от 21.04.2021 г., в това число и за стока № 3/3 - тиквички пресни: справки декларации за ДДС за данъчен период април 2021 г. с приложения към тях дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от справките-декларации за ДДС, дневници за покупки и продажби за данъчен период април 2021 г.; подадени VIES декларации за осъществени вътреобщностни доставки за данъчен период април 2021 г.

За стока 3/3 тиквички пресни /CUCURBITA PEPO/ -600 кутии-3000,00 кг. нето, с код по КН [ЕГН], с нето тегло 3000,00 кг, представените фактури за последваща продажба установяват, че тиквичките са продадени на цена от 99,00 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с декларирани разходи в

митническа декларация с МРН 21BG003012010496R3 от 21.04.2021 г.), изчислени на 114,67€/100 кг.

В резултат митническите органи считат, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване и вносите за стоката депозит в размер на 651,71 лв. следва да се задържи за заплащане на вносни мита на основание чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

Въз основа на установената фактическа обстановка и в съответствие с чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. с писмо рег. № 32-226930 от 16.07.2021 г. митническите органи уведомяват немското търговско дружество, че предстои издаване на Решение на Директора на ТД Митница П., с което за стоката пресни тиквички /CUCURBITA PEPO/ по МД с МРН 21BG003012010496R3 от 21.04.2021 г. ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и предоставеното обезпечение в размер на 651,71 лв. ще бъде усвоено.

Дадена е възможност на дружеството за изразяване на становище в срок от 30 дни. Писмото е получено на 16.07.2021 г. от М. И., служител на „Ренус България“ ЕООД, офис С., но вносителя не е изразил становище.

В резултат от изложеното на основание чл. 29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. вр. чл. 19, ал. 7 от ЗМ е издадено процесното Решение № РТД 3000-652/25.03.2022 г. на Директор на Териториална дирекция Митница П., Агенция "Митници".

Решаващият орган е приел, че към датата на приемане на митническата декларация 21.04.2021 г. при внос на пресни тиквички с произход от Р Турция ставката на митото е следната:

- при декларираната митническа стойност от 83,07 €/100 кг. за стока №3/3 тиквички пресни (/CUCURBITA PEPO) и декларирани преференции 100, митото е 12,80 % + 0 €/100 кг.
- при определена от ЕК СВС от 51,10 €/100 кг. за пресни тиквички с произход Р Турция митото е 12,80 % + 15,20 €/100 кг.

Административния орган се е позовал на чл. 181, § 2 от Регламент /ЕС/ № 1308/2013 г. на Комисията, с която норма са въведени правила, с които да се гарантира ефикасността на системата на входните цени чрез проверка достоверността на декларираната стойност. Прието е за установено, че с действията си дружеството-вносител декларира, че въпреки, че на пазара в третата страна /в случая Република Турция/, Стока № 3 – пресни тиквички е имала СВС в размер на 51.10 €/100 кг., стоката е закупена на по-висока цена /71,00 €/100 кг./. В резултат решаващият орган приел, че в този случай вносителят следва да докаже, че високата декларирана от вносителя цена не е завишена с цел избягване заплащането на митата. Наложен е извода, че от представените документи стока № 3 – пресни тиквички, не е декларирана като биопродукт, а от представения сертификат за съответствие с

пазарните стандарти на ЕС за тиквичките е констатирано, че е посочено качество- "второ", а не "екстра". В тази връзка е направен извод, че в случая липсват обективни доказателства, които да обосноват високата цена, заявена от дружеството – вносител. Като допълнителен аргумент е посочено, че липсват убедителни доказателства, че дружеството-вносител е продало стоката на цена, равна или по-висока от цената на придобиване, респективно, че този факт не е доказан за цялото количество от 3000 кг. нето тегло за стока № 3/3 – пресни тиквички.

След анализ на представените документи към МД, е установено, че себестойността на Стока № 3 преди нейната продажба на територията на Република Румъния на търговска верига „Л.“ може да бъде изчислена като бъдат взети предвид следните числа, декларирани в МД с МРН 21BG003012010496R3 от 21.04.2021 г.:

А. Цената на стока 3/3 пресни тиквички - 2130,00 € (цена по фактура) за 3000,00 кг. $(2130,00 \times 1,95583) = 4165,92$ лв.

Б. Митническа стойност на стоката тиквички пресни (СЦС1ЖВ1ТА РЕРО) - 2492,18 € за 3000,00 кг. $(2492,18 \times 1,95583 = 4874,28$ лв.).

Тип на сделката - покупко-продажба, включваща реално прехвърляне на собствеността срещу заплащане.

Условие на доставка - FCA (Free Carrier) с отправна точка А., Р Турция, при което купувачът заплаща транспортните разходи и всички мита и такси, дължими при вноса на стоката.

В ЕД 4/9 „Добавяния и приспадания“ за стока №3/3 от митническа декларация МРН 21BG003012010496R3:

АК - Разходи за транспорт, товаро-разтоварни и обработващи операции и разходи за застраховка до мястото на въвеждане на стоките в Европейския съюз = 708,36 лв.

ВА - Разходи за транспорт след пристигане на мястото на въвеждане = 885,45 лв.

ВС - Вносни мита и други задължения, платими в Съюза във връзка с вноса или продажбата на стоките = 345,02 лв.

Дължимо вносно мито за стоката пресни тиквички при декларирани в ЕД 4/17 „Преференция“- 100 (Ставка на митото по отношение на трети страни erga omnes) и митническа стойност от 83,07 €/100 кг. = 12,80 % + 0 €/100кг = 623,91 лв.

При тези изходни данни е изчислена себестойността на стоката по следната формула:

$4165,92$ лв. (цена) + $708,36$ лв. (транспорт до ЕС) + $623,91$ лв. (мито) + $885,45$ лв. (транспорт в ЕС) + $345,02$ лв. (разходи за представителство пред органите на БАБХ на МП Капитан А.) = $6728,66$ лв. или преизчислено в €/100 кг. = $114,67$ €/100 кг.

При сравнение на числата за стоката тиквички пресни (CUCURBITA REPO)- вносна

митническа стойност (83,07 €/100 кг.), себестойност на стоката преди продажбата в Румъния (114,67 €/100 кг.) и цената, на която стоката е продадена на търговска верига Л. (99,00 €/100 кг.) е установена разлика, дисбаланс.

С взетото решение за Стока № 3/3 от МД с МРН 21BG003012010496R3 от 21.04.2021 г. :

1. Се променят данните както следва:

ЕД 1/10 „Режим“ да се чете:

- ЕД 4/6 (дължим размер на вносното мито - (A00): да се чете - 383,78 лв.
- ЕД 4/6 (дължим размер на вносното мито - (A01): да се чете - 891,84 лв.
- ЕД 4/5 (ставка на вносно мито A01): да се чете 29,7282
- ЕД 4/4 (данъчна основа - B00): вместо 6728,66 лева да се чете 5504,38 лева
- ЕД 4/6 (дължим размер на ДДС - B00): вместо 1345,73 лева да се чете 1100,88

лева

- ЕД „Задължения“ да се чете:

A00 - Основа за изчисляване на вземането: 2998,29; ставка: 0,128; начислен размер: 383,78; дължим размер: 383,78.

A01 - Основа за изчисляване на вземането: 30,00; ставка: 29,7282; начислен размер: 891,84; дължим размер: 891,84.

B00- Основа за изчисляване на вземането: 5504,38; ставка: 0,2; начислен размер: 1100,88; дължим размер: 1100,88.

2. Определено е за OGL – Food Trade Lebensmittelvertreid GmbH, /„Огл-Фууд Трейд Лебенсмителферттриб“ ГМБХ Германия/, задължение за заплащане на мито в размер на 1275,62(хиляда двеста седемдесет и пет лева и шестдесет и две стотинки)лв. по стока 3/3 от МД с МРН 21BG003012010496R3 от 21.04.2021 г. , на основание чл.77, параграф 1, буква а), във връзка с чл.85, праграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, както и лихва за забава, на основание чл. 114, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, изчислена от датата на възникване на задължението-21.04.2021 г. до погасяването му.

3. На основание чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 отказвам да освободя представеното обезпечение в размер на 651,71лв. (шестстотин и петдесет и един лв. и 71 ст.) и същото се задържа като плащане на дължимото вносно мито.

4. На основание чл.54, ал.1 от Закона за данъка върху добавената стойност

(ЗДДС) във връзка с чл.77, параграф 1, буква а) и параграф 2 от Регламент (ЕС) № 952/ 2013 на датата на възникване на митническо задължение възниква задължение за ДДС - 21.04.2021 г., която е дата на приемане на МД с МРН 21BG003012010496R3 от 21.04.2021 г.

5. На основание чл.56 от ЗДДС начисляването на данъка се извършва от митническите органи.

6. На основание чл. 75, параграф 6, алинея 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 размерът на митото, който следва да бъде събран, включва лихва от датата на допускане на стоките за свободно обращение (21.04.2021 г.) до датата на събиране на дължимото мито. Прилаганият лихвен процент е този, който е в сила за операции по събиране на вземания съгласно националното законодателство. На основание чл.59, ал. 2 от ЗДДС, когато възникне задължение за заплащане на лихви по митническо задължение, възниква и задължение за заплащане на лихви върху несъбрания данък.

7. В група данни 4 /информация за определяне на стойността и данъците/, данните се коригират по следния начин:

- ЕД 4/6 (дължим размер на вносното мито - А00): да се чете 383,78 лв.
- ЕД 4/6 (дължим размер на вносното мито - А01): да се чете 891,84 лв.
- ЕД 4/5 (ставка на вносното мито - А01): да се чете 29,728210
- ЕД 4/4 (данъчна основа - В00): да се чете 5504,38 лв.11
- ЕД 4/6 (дължим размер на ДДС- В00): вместо 1345,73 лева да се чете 1100,88 лв.12

Новоопределеното задължение да бъде взето под отчет: вносно мито (А01) - 1275,62лв (хиляда двеста седемдесет и пет лева и шестдесет и две стотинки) и ДДС (В00) - 1100,88 лв. (хиляда и сто лв. и 88ст.)

8. Разликата от 244,85 лева ДДС е недължимо внесена с платежно нареждане от 21.04.2021г.

Разпоредено е сумите за дължимите лихви, да бъдат преведени по конкретно посочена по банкова сметка в БНБ, като в платежния документ трябва да се посочи кода за вид плащане: 808080 за Лихви.

Решението е връчено на 01.04.2022 година на оспорващото дружество.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства и събраните в хода на процеса такива.

В съдебното производство е назначена и изслушана, неоспорена от страните, съдебно-счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е дало отговор на

въпросите, поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключението си.

Вещото лице П. К. по следните поставени въпроси е дало следните отговори:

1. Каква е покупната цена, която е реално заплатена от "Огл-Фууд Трейд Лебенсмителфертриб" ГмбХ- Германия към турския доставчик и за придобиване на процесните стоки от Турция? – посочена е стойност от 0,71 евро или 71 евро за 100 кгр. ВЛ отразява и продажната цена на процесната стока – 0,99 евро за кгр. или 99 евро/100 кгр. дава заключение, че договорената и реално платена цена е тази, която е декларирана при вноса.

2. Посочена ли е покупната цена и основните условия по доставката в издадената фактура от турския доставчик? ВЛ дава отговор, че е налице съответствие в данните посочени в документите приложени в молбата за възстановяване на делпозита, с тези декларирани в процесната МД. Посочена е покупната цена.

3. Отражена ли е реално заплатената покупна цена в счетоводната отчетност и в справките-декларации към НАП и правилно ли са извършени записите? Отговора е положителен.

4. Надвишава ли реално платената покупна цена /договорена стойност/ на процесните стоки съществено /с повече от 50 %/ стандартната вносна стойност, определена от ЕК за деня? ВЛ дава отговор, че заплатената цена от 71 евро за 100 кр. не надвишава с повече от 50 % определената от ЕК за дата 21.04.2021г. цена от 51,10 евро/100 килограма.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът прави следните **правни изводи** :

Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149,ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата се явява **неоснователна**.

Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21,ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № РТД 3000-652/25.03.2022 г. на Директор ТД Митница П. е

издадено от компетентен орган - това е Директор ТД Митница П., на когото изрично нормата на чл.34,ал.1,т.9 от Устройствения правилник е предоставила правото да издава издава индивидуални административни актове в рамките на своите правомощия. В чл. 220 от Закона за митниците е посочено, че всяко лице може да обжалва засягащи го решения на митническите органи по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл.19 от Закона за митниците Решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция "Митници" или от директорите на териториални дирекции. "Митнически органи" са длъжностните лица от митническите учреждения, които осъществяват митнически надзор и/или извършват контрол или дейност по разследване по реда на Наказателно-процесуалния кодекс./§1,т.9 от ДР на ЗМ. В чл.19,ал.7 от ЗМ е доуточнено, че за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 решения, взети без предварително заявление, се издават от директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго.

Между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства се установява, че лицето Е. Х. към датата на издаване на Решението е заемала длъжността- Директор Териториална дирекция Митница П..

Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл.59,ал.2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването му, същото е мотивирано.

При издаването на Решението, ответникът по оспорването е спазил процесуалните правила и не е нарушил материалноправните разпоредби. Решението е съобразено и с целта на закона.

Спорът е относно това предоставено ли е от жалбоподателя удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция съгласно чл.75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

От събраните по делото доказателства, /въпреки приетата ССЧЕ/ не се разколебава извода на митническия орган, че стоката е продадена на загуба.

За целите на прилагането на миттата по Общата митническа тарифа за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците член 181 от Регламент № 1308/2013 предвижда механизъм, наречен "входна цена", който се основава на прагове на минималните вносни цени, под които се прилагат специфични допълнителни мита, които са толкова по-високи, колкото по-ниска е стойността на вноса. С член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 се предоставя на Комисията правомощието да приема делегирани актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при

вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891, който е приет на основание член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, съдържа, първо, член 74, по силата на който за целите на изчисляването на тази фиксирана стойност при внос, държавите членки трябва да съобщават на Комисията за всеки пазарен ден средните представителни цени на продуктите, внесени от трети държави и продавани на пазарите на държавите-членки за вносни стоки, както и общите количества, отнасящи се за тези цени.

Член 75 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 предвижда правилата за определяне на входните цени на съответните продукти, като от една страна, съгласно член 75, параграф 2 от посочения делегиран регламент, когато митническата стойност на определени продукти се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Митническият кодекс на Съюза, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос по смисъла на член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранция. Тази гаранция е равна на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

Съгласно член 75, параграф 5, първа алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от М., или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от този кодекс. Съгласно член 75, параграф 5, втора и трета алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 неспазването на един от тези срокове води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вносните мита, като това важи и когато вносителят не представи удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на партидата.

В разглеждания случай вносителят е избрал да определи митническата стойност на внесената партида въз основа на декларираната договорна стойност, поради което съгласно член 75, параграф 5, първа, трета и четвърта алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891, той трябва да докаже, че тази партида е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от М..

По относимия към спора въпрос за доказателствата, които трябва да се представят от вносителя, е постановено решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз по преюдициално запитване,

отнасящо се по тълкуването на чл. 75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета.

Съобразно разясненията от т. 81 и т. 82 от цитираното решение доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в член 70 от М..

Продажба на внесената партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба. Макар продажбата на загуба да не е достатъчно обстоятелство, въз основа на което митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността, то в този случай вносителят трябва да докаже не само, че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в член 70 от М., но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т. 83/.

На първо място, в съответствие с член 75, параграф 5, четвърта алинея от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т. 84/.

В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя, или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида /т. 85/.

Също от разясненията в т. 90 от решението на Съда по дело С-770/21 следва, че разлика в цените с повече от 50 % като констатираната в случая между декларираната договорна стойност на партида внесени стоки и определената от Комисията стандартна стойност при внос, е достатъчна, за да породи у митническия орган съмнения в достоверността на тази

декларирана договорна стойност (вж. по аналогия решение от 16 юни 2016 г., EURO 2004. Н., С-291/15, EU:C:2016:455, т. 38 и 39). Това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажбата на загуба на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика.

Съгласно т. 3 от диспозитива на решението член 75, параграф 5 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя.

Следователно предпоставките, обуславящи изключване на декларираната митническа стойност, са три: същата да е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса на стоката, определена от Европейската комисия; партидата да е продадена на загуба, което не е рентабилна търговска практика и икономическият оператор да не е представил необходимите документи, доказващи реалността на търговските операции и достоверността на декларираната стойност.

В случая не са спорни фактите, че декларираната договорна стойност на партида внесени стоки е по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия; внесената партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз; вносителят е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, като вносителят е представил фактури за покупката и продажбата на внесените домати. Поради това, преценката за доказване на условията за освобождаване на обезпечението, съответно на основанията за отхвърляне на декларираната договорна стойност на внесената стока, следва да се извърши според това дали представените от вносителя документи по чл. 75, § 5, четвърта алинея от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 са достатъчни, да потвърдят достоверността на тази стойност.

В съответствие с член 75, параграф 5, четвърта алинея от Делегиран регламент 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително

документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т. 84/. Списъкът на документи не е изчерпателен, поради което Съдът на ЕС е посочил, че няма пречка, ако документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят да представи на митническите органи други документи, свързани с продажбата и освобождаването на партидата, като например договор с износителя или друг еквивалентен документ за установяване на релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида (т. 85).

По тези съображения Съдът на ЕС, е приел, че чл. 75, § 5 от Делегиран регламент № 2017/891 следва да се тълкува в смисъл, че когато представените от вносителя документи, посочени в аления четвърта на тази разпоредба, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида са достатъчни да докажат достоверността на декларирането договорна стойност, вносителят не може да бъде задължен да представя и писмен договор, който го обвързва с износителя или еквивалентен документ, в който се посочва цената, на която е внесена партида е закупена (т. 86).

В процесния случай освен фактурата, от вносителя са представени фактури за транспорт на стоката до територията на ЕС и транспорт след въвеждането ѝ в ЕС, международна товарителница за автомобилен превоз на товари (CMR), износна митническа декларация от, фактури за продажба на стоките на първо търговско ниво, стокови разписки за получаване на стоките, потвърждения за получени доставки, справка – калкулация за формиране на продажната цена на база придобивната цена, извлечения от счетоводни сметки за отразяване на осъществения внос и извършените продажби. В хода на съдебното производство са представени доказателства от ОГЛ - ФУУД Трейд Лебенсмителфертриб ГмбХ, Германия за плащане на цената.

Представените документи - фактура, преводни нареждания, потвърждения на заплатените суми, изходящи от вносителя, извлечения от счетоводните му книги, справки - не потвърждават обаче наличието на договорно правоотношение между турски доставчик и дружеството – вносител за доставки на стоки по цена, съответстваща на декларираната. Освен фактурата, представените документи не съдържат каквото и да било волеизявление на износителя относно релевантните условия на договорното правоотношение, включително и относно цената на доставената стока.

Представените от вносителя документи по чл. 75, § 5, алинея четвърта от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 се отнасят до транспорта на стоката, последващата ѝ продажба на митническата територия на ЕС, както и за обстоятелствата, при които е продадена на по-ниски цени след вноса.

Посочените документи не съдържат каквито и да било данни за цената, на която е закупена внесената партида стока и не удостоверяват релевантните елементи на договорното правоотношение с износителя, поради което не са достатъчни да установят достоверността на декларираната договорна стойност на стоката.

Във връзка с наведеното възражение от страна на жалбоподателя, че е представен еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида, настоящият състав приема, че в случая не са налице достатъчно документи, подписани от износителя, които да потвърждават цената, на която е закупена стоката.

Както се посочи, от т. 90 от решението на Съда по дело C-770/21 следва, че разлика в цените с повече от 50 % е достатъчна, за да породи у митническия орган съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност, това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажбата на загуба на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика. От тези разяснения обаче не следва, че за да се приеме значително по-висока декларирана договорна стойност в сравнение със стандартната стойност при вноса, следва винаги да е установена разлика в цените с повече от 50 % между декларираната договорна стойност на партида внесени стоки и определената от Комисията стандартна стойност при внос. Значително по-висока декларирана договорна стойност в сравнение със стандартната стойност при вноса, ще е налице и когато е установено значително превишение на предвидената в член 75, параграф 2 от Делегиран регламент 2017/891 разлика от 8%.

В казуса декларираната договорна стойност на партидата внесени стоки (71,00 евро/100 кг) е по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия (51,10 евро/100 кг) и то значително над 8 % /39%/

Също така обаче, от доказателствата по делото се установява, че декларираната митническа стойност за стока № 3/3 пресни тиквички, с код по КН 07099310 по процесната декларация, произчислена в евро на 100 кг. е в размер на 83,07 евро/100 гр., а определената от Европейската комисия за датата на вноса 21.04.2021 г. СВС за тиквички с произход ERGA OMNES, в това число с произход Турция, е в размер на 51,10 евро на 100кг. Следователно, в случая превишението на декларираната над СВС на ЕК е в размер на 31,97 евро на 100 кг., която разлика съставлява повече от 50% от СВС за същия ден. При стойност на СВС в размер на 51,10 евро, 50% от последната стойност е в размер на 25,55 евро. Вносната митническа стойност в казуса по делото надвишава с повече от 50 % СВС за стоката в деня на вноса - конкретно стойността от **83,07 евро е с 61,51 % спрямо СВС** за

деня на вноса в размер на 51,10 евро. Като също следва да се отбележи, че процесните тиквички не са биопродукти или екстра качество.

Освен това, безспорно по делото се установява, че за стока 3/3 тиквички пресни (CUCURBITA PEPO)- 600 кутии-3000,00 кг. нето, с код по КН [ЕГН], с нето тегло 3000,00 кг, представените фактури за последваща продажба сочат, че тиквичките са продадени на цена от 99,00 €/100 кг. , която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с деклариран разход в митническа декларация с MRN 21BG003012010496R3 от 21.04.2021 г., изчислени на 114,67€/100 кг.

Съгласно т. 91 от решението на СЕС при условията на т. 90 е без значение автентичността на документите, представени с цел да се удостовери достоверността на декларираната стойност.

По тези съображения съдът намира, че административният акт, издаден от директора на ТД-Митница П. е законосъобразен, като постановен при правилно приложение на материалния закон, при липса на съществени процесуални нарушения и в съответствие с целта на закона. Подадената срещу него жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

На основание изложеното и чл.172, ал.2 АПК, съдът ,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „OGL-FOOD TRADE LEBENSMITTEL VERTRIEB“, GmbH, VAT DE[EИК] и с идентификационен номер в Република България по ДДС BG [ЕГН], с адрес на управление Lohstrasse 25 b, 85445 Swchwaig Германия, със съдебен адрес [населено място], [улица],№ 75, ет.2, ап.2, срещу Решение №РТД 3000-652/25.03.2022 г., издадено от Директор на Териториална дирекция Митница П. при Агенция „Митници“

ОСЪЖДА „ОГЛ ФУУД ТРЕЙД ЛЕБЕНСМИТЕЛФЕРТРИБ“ ГМБХ-Германия VAT DE129428682, с данъчен номер в България BG [ЕГН],представявано от Н. Г. да заплати на Агенция „Митници“ разноски в размер на 150 /сто петдесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: